

نامه سرگشاده دبیران کل سه تشکل فرهنگیان (انجمن اسلامی معلمان ایران - سازمان معلمان ایران - مجمع فرهنگیان ایران اسلامی) به رئیس و اعضای شورای عالی آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران در خصوص حوادث اخیر و مسئولیت قانونی و اخلاقی آن شورا

به نام خدا

رئیس و اعضای محترم شورای عالی آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران

باسلام و احترام

شما را بعنوان سیاستگذاران حوزه آموزش و پرورش و ناظرین بر اجرای این سیاستها در شرایط بحرانی و پرتنشی که نسل جوان و دانش آموزان معترض ، خواهان تحولات اساسی و امید بخش که تضمین کننده آزادی های مشروع و تامین کننده عدالت و رفع کننده فساد و ناکارآمدی هستند ، مخاطب قرار داده تلاش می کنیم، درچارچوب مسئولیت قانونی که پذیرفته اید، مطالبی را متذکر شویم.

۱_ قانون اساسی ، دراصل سوم و در ۱۶ بند وظایف کلی دولت جمهوری اسلامی به مفهوم عام را احصا نموده است ، که سه بند آن درقانون اهداف و وظایف آموزش و پرورش مصوب سال ۱۳۶۶ بر عهده وزارت آموزش و پرورش نهاده شده ، از طرف دیگر به موجب قانون، شورای عالی آموزش و پرورش، مرجع سیاستگذاری در حوزه آموزش و پرورش با رعایت قوانین موضوعه قرارگرفته است. شورای مذکور اهداف و در واقع ماموریت آموزش و پرورش را در هفت بندکلی مصوب و برای اجرا به وزارت آموزش و پرورش ابلاغ کرده ، و قطعاً سازوکارهای قانونی مناسب برای تحقق این اهداف و حصول اطمینان از نحوه و کیفیت اجرا و میزان تحقق این اهداف را هم تعیین کرده که در واقع حداقل های مطالبه از یک نظام آموزشی است.

۲_ دربخشی از این اهداف ، آموزش و پرورش به انجام و تحقق اهداف ذیل مکلف شده است:

_ پرورش روحیه اعتماد به نفس و استقلال شخصیت

تقویت روحیه تحقیق

، تعقل ، تفکر، بررسی و تعمق، نقد و ابتکار

پرورش روحیه

امر به معروف و نهی از منکر

پرورش سعه صدر و تحمل آراء دیگران در برخورد اندیشه ها

مظلوم پذیری و عدالت گستری و ظلم ستیزی و مبارزه با تبعیض و حمایت از

رئیس محترم شورای عالی آموزش و پرورش و اعضای محترم! اینها مهمترین اهداف و به واقع ماموریت هایی است که شورای عالی آموزش و پرورش آموزش و پرورش را موظف به اجرای آنها کرده و این شورا ملزم به نظارت بر اجرای آنها بوده و هست.

نمیدانیم آیا تاکنون شورای عالی از میزان تحقق این اهداف اطلاعات و یا ارزیابی در اختیار دارد یا خیر؟

- امروز دانش آموزان با بانگ بلند می گویند:
- از تبعیض و بی عدالتی بیزاریم و به آن معترض هستیم...
- آنان می گویند حرمت و احترام و شخصیت ما را حفظ کنید...
- میگویند به ما فرصت مشارکت در تصمیم گیری بدهید...
- می گویند ما نسبت به تضییع حقوق خود و پدران و مادران و خواهران و برادرانمان ناراضی هستیم...
- آنان می گویند کسی پاسخگوی سوالات ما نیست ..
- آنان می گویند: قانون حق تعیین سرنوشت را به ما داده است، شما آن را محدود و یا سلب می کنید..
- آنان می گویند: چرا باید فضای مدرسه را امنیتی و نظامی کنیم؟
- می گویند: چرا نباید دانش آموزان بتوانند بدون لکنت زبان سوالات خود را بیان کنند؟
- آنها می پرسند چرا ما باید مدارس را به سمتی ببریم که دانش آموزان و حتی معلمان را وادار کنیم که اطلاعات مربوط به یکدیگر را به دستگاه های امنیتی انتقال دهند؟
- آنان سوال می کنند فرزندان مسئولان در کدام مدارس تحصیل می کنند و چرا بعضا در فلان کشور تحصیل می کنند؟
- آنان می گویند آموزش و پرورش را یگان کجاست؟ اینها و دهها پرسش دیگر ...

بنابراین اگر به فکر حل مشکلات هستید، مطمئن باشید با راه حل های امنیتی و نظامی به جایی نخواهیم رسید و مشکلی بر مشکلات اضافه خواهید کرد.

لذا ضروری است ، بدون فوت وقت:

۱۱- در اولین گام نسبت به عزل وزیر بی کفایت و مسئولیت گریز

وزارت آموزش و پرورش اقدام و یکی از چهره های، فرهیخته، خوشنام، آشنا به آموزش و پرورش که معلمان مرجعیت او را بپذیرند بعنوان وزیر معرفی شود هر چند این مطالبه را هم امید بخش نمی دانیم ولی در ناامیدی بسی امید است

۲_ کلیه دانش آموزانی که در حوادث اخیر بازداشت و زندانی شده اند در اسرع وقت آزاد شوند و از آنها و خانواده هایشان عذرخواهی شود.

۳_ معلمان زندانی و بازداشت شده که در دفاع از معلمان و دانش آموزان زندانی هستند آزاد شوند.

۴_ حقوق و آزادی های دانش آموزان را به رسمیت شناخته و مکانیزم قانونی مشارکت آنان در اداره مدارس تعیین شود.

۵- معلمان و دانش آموزان در شرایط بحرانی و در شرایطی که مشکلات و به ویژه تکریم دانش آموزش و تقویت روحیه اعتماد به نفس و پایان دادن به تحقیر آنان ، بدون رعایت حقوق ، منزلت ، معیشت معلمان و تکریم آنان امکان پذیر نیست.

در پایان لازم است، این واقعیت تلخ را بپذیریم، که همگی نسل جدید را به درستی نشناخته ایم و عامل این عدم شناخت شکافی است که با دست خود ایجاد کرده ایم لذا بجای متهم نمودن نسل جدید برای شناخت دقیق آنان را به رسمیت شناخته و متواضعانه با آنها گفتگو کنیم و بعنوان سرمایه های اصلی کشور بجای تهدید، آنها را تکریم نماییم.

دبیر کل سازمان معلمان ایران

طاهره نقی ئی

دبیرکل مجمع فرهنگیان ایران اسلامی

فرج کمیجانی

دبیرکل انجمن اسلامی معلمان ایران

سیدعبدالرزاق موسوی